

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 70.109 van 9 december 1997
in de zaken A. 63.022/XII-436 (I)
64.633/XII-367 (II).**

In zake : Ernest DE PAUW,
wonende te ASSE,
Grobbe 2

tegen :

- I. 1. de Autonome Raad voor het
Gemeenschapsonderwijs (Argo),
2. de Vlaamse Gemeenschap, vertegenwoor-
digd door de Vlaamse regering,
- II. de Autonome Raad voor het Gemeen-
schapsonderwijs (Argo).

D E R A A D V A N S T A T E, XIIe K A M E R,

Gezien het verzoekschrift dat Ernest DE PAUW op 29 maart 1995 heeft ingediend om de vernietiging te vorderen van de beslissing van 19 januari 1995 waarbij de raad van beroep van het personeel van het gemeenschapsonderwijs het beroep van verzoeker tegen de hem toegekende evaluatie "onvoldoende" ongegrond verklaart;

Gezien het verzoekschrift dat Ernest DE PAUW op 24 juli 1995 heeft ingediend om de vernietiging te vorderen van de beslissing van de centrale raad van de Argo van 30 maart 1995 waarbij de beslissing van de raad van beroep van 19 januari 1995 wordt uitgevoerd en de definitieve ambtsneerlegging wordt uitgesproken;

Gezien de regelmatig gewisselde memories van antwoord en van wederantwoord;

Gezien de verslagen over de zaken opgemaakt door eerste auditeur H. VERHULST;

Gelet op de beschikkingen van 18 april 1997 die de neerlegging ter griffie van de verslagen en van de dossiers gelast;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen en gezien de laatste memories van verzoeker en de eerste verwerende partij in de zaak A63.022/XII-436;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen en gezien de laatste memories van verzoeker en de verwerende partij in de zaak A64.633/XII-367;

Gelet op de beschikking van 26 september 1997 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 4 november 1997;

Gehoord het verslag van staatsraad J. BAERT;

Gehoord de opmerkingen van advocaat L. DE BRUYN, die verschijnt voor de verzoeker (I en II), van advocaat R. ROMBAUT, die verschijnt voor de eerste verwerende partij (I) en voor de verwerende partij (II), en van advocaat O. DUGARDIJN, die loco advocaat P. DEVERS verschijnt voor de tweede verwerende partij (I);

Gehoord het gedeeltelijk eensluidend advies van eerste auditeur-afdelingshoofd H. VERHULST;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

1. Over de procesvoering.

Overwegende dat beide beroepen dermate met elkaar zijn verbonden dat het wenselijk is dat ze worden gevoegd;

2. Over de gegevens van de zaak.

Overwegende dat de gegevens van de zaak kunnen worden samengevat als volgt :

2.1. Bij koninklijk besluit van 8 maart 1985 is verzoeker met ingang van 1 september 1984 vast benoemd tot leraar praktische vakken hoger secundair onderwijs. Bij ministerieel besluit van 15 april 1985 is hij als zodanig aangesteld aan het Koninklijk Technisch Atheneum I Dendermonde.

2.2. Op 11 juni 1993 wordt verzoeker door het instellingshoofd de evaluatie "onvoldoende" toegekend. Dezelfde dag tekent hij die beslissing "voor akkoord".

2.3. Op grond van artikel 8, § 5, van het besluit van de Vlaamse Executieve van 22 mei 1991 omtrent de evaluatie van vast benoemde personeelsleden, de maatregelen van orde en de tucht in het gemeenschapsonderwijs, wordt verzoeker het daaropvolgende schooljaar 1993-1994 opnieuw geëvalueerd, enerzijds door het instellingshoofd, anderzijds door het terzake aangewezen lid van de diensten van de Argo. Deze laatste, pedagogisch adviseur, kent op 26 juni 1994, op basis van een zevental begeleidingsbezoeken en het bijwonen van het mondeling gedeelte van een kwalificatieproef, de evaluatie "onvoldoende" toe, terwijl het instellingshoofd eenzelfde beoordeling geeft op 18 augustus 1994. Verzoeker ondertekent deze beslissingen op 31 augustus 1994 "voor niet-akkoord" en gaat ertegen in beroep op 8 september 1994. Op 15 september 1994 dient hij een uitgebreid bezwaarschrift in.

2.4. Op 19 januari 1995 besluit de raad van beroep, met eenparigheid van stemmen, verzoekers beroep ontvankelijk doch ongegrond te verklaren. Deze beslissing luidt als volgt :

"Gezien het administratief dossier, inzonderheid de evaluatie onvoldoende d.d. 11 juni 1993 toegekend door de heer Etiënne DE PAUW, instellingshoofd van het Koninklijk Technisch Atheneum 1 van het Gemeenschapsonderwijs te Dendermonde, voor akkoord ondertekend door betrokkene op 11 juni 1993.

Gezien de evaluatie van 26 juni 1994 uitgebracht door de heer F. SACCASYN, pedagogisch adviseur en door de heer J.P. VERBRUGGHE, pedagogisch begeleider, waarbij wordt gesteld dat de heer E. DE PAUW niet voldoet noch als leraar, noch als vakman en waarbij wordt geoordeeld dat de evaluatie onvoldoende uitgesproken door de directie van het KA 1 te Dendermonde gerechtvaardigd is.

Gezien de evaluatie onvoldoende toegekend op 18 augustus 1994 door de heer Etiënne DE PAUW, instellingshoofd van het Koninklijk Technisch Atheneum van het Gemeenschapsonderwijs te Dendermonde voor kennisneming ondertekend door betrokkene op 31 augustus 1994.

Gezien het beroep ingesteld door de heer Ernest DE PAUW bij brief van 8 september 1994.

Gezien de oproeping van betrokkene op 10 november 1994 per aangetekend schrijven met antwoordkaart voor de zitting van 8 december 1994.

Gehoord op de openbare zitting van 8 december 1994 :

- De heer Etiënne DE PAUW, instellingshoofd KTA Dendermonde.
- De heer Jenny MONSIEUR, voorzitter Lokaal Bestuursorgaan nr. 266.
- De heer Frans SACCASYN, pedagogisch adviseur.
- De heer Jean-Pierre VERBRUGGHE, pedagogisch begeleider.

Gehoord de heer Ernest DE PAUW in zijn verweer bijgestaan door de heer Filip PACKEU, gewestelijk secretaris onderwijs en gezien het bezwaarschrift gedateerd 15 september 1994.

Overwegende dat de evaluatie onvoldoende van 11 juni 1993 door de heer Ernest DE PAUW voor akkoord werd ondertekend.

Overwegende dat op het desbetreffende evaluatieverslag de twee mogelijkheden -voor akkoord- en -niet akkoord- zijn vermeld, termen die voor om het even wie duidelijk en niet voor enige interpretatie vatbaar zijn.

Overwegende dat door de ondertekening voor akkoord door de heer Ernest DE PAUW van de evaluatie onvoldoende van 11 juni 1993 als definitief dient te worden beschouwd.

Overwegende dat de evaluatie onvoldoende van 26 juni 1994 gesteund is op een intensieve begeleidingsperiode en op talrijke vaststellingen die met de eindevaluatie één geheel uitmaken.

Overwegende dat noch door het schriftelijk verweer noch door het mondeling verweer ter zitting de vastgestelde tekortkomingen worden weerlegd.

Overwegende bovendien dat de vastgestelde tekortkomingen op het individueel administratief, didactisch en pedagogisch vlak in se reeds een voldoende motivering inhouden voor de evaluatie onvoldoende".

Dit is de met het eerste beroep bestreden beslissing.

2.5. Op 30 maart 1995 beslist de centrale raad van de Argo de sub 2.4. weergegeven beslissing van de raad van beroep "uit te voeren en de definitieve ambtsneerlegging uit te spreken". Verzoeker wordt voor de duur van de opzeggingstermijn tijdelijk tewerkgesteld als administratieve kracht aan het Koninklijk Atheneum Dendermonde. Dit is de met het tweede beroep bestreden beslissing;

3. Wat de aanwijzing van de verwerende partij in de zaak A. 63.022 betreft.

3.1. Overwegende dat de tweede verwerende partij vraagt om buiten de zaak te worden gesteld; dat de Vlaamse Gemeenschap in haar memorie van antwoord inzonderheid aanvoert dat zij in aangelegenheden als onderhavige zelf geen beslissing neemt en ook de beslissing van de raad van beroep niet rechtstreeks kan beïnvloeden, terwijl de uitvoering opgedragen is aan de centrale raad van de Argo; dat zij stelt dat de raad van beroep door de wijze waarop hij is samengesteld, door de decretale en reglementaire regeling van zijn werkwijze en bevoegdheid wel alle tekenen van een onafhankelijk, structureel onpartijdig en zelfstandig bestuursorgaan vertoont, zodat hij als mede verwerende of zelfs als enige verwerende partij moet worden aangemerkt;

3.2. Overwegende dat de eerste verwerende partij argumenteert dat de raad van beroep als een orgaan van de Vlaamse Gemeenschap dient te worden beschouwd;

3.3. Overwegende dat de raad van beroep van het personeel van het gemeenschapsonderwijs is ingesteld bij artikel 71 van het decreet van 27 maart 1991 betreffende de rechtspositie van bepaalde personeelsleden van het gemeenschapsonderwijs; dat niets in het bijzonder decreet van 19 december 1988 betreffende de Autonome Raad voor het Gemeenschapsonderwijs, waarin de organen van de Argo worden opgesomd, noch in het voornoemd decreet van 27 maart 1991 erop wijst dat met de instelling van de raad van beroep aan de organen van de Argo een orgaan werd toegevoegd, zodat de raad als een orgaan van de Vlaamse Gemeenschap moet worden aangemerkt;

Overwegende dat het bijgevolg de Vlaamse Gemeenschap is, als rechtspersoon waarvoor de raad van beroep optreedt, die als verwerende partij moet worden beschouwd, zodat zij niet buiten de zaak kan worden gesteld; dat dit alles de Vlaamse Gemeenschap echter niet verhindert zelf een of meer van haar organen, zoals bijvoorbeeld de raad van beroep, ermee te belasten om in de procedure voor de Raad van State haar belangen te verdedigen;

4. Over de gegrondheid van het eerste beroep.

4.1.1. Overwegende dat verzoeker in een eerste middel onwettigheid naar de motieven aanvoert; dat hij betoogt dat de rechtens vereiste feitelijke grondslag voor de bestreden beslissing ontbreekt omdat in de raad van beroep niet werd onderzocht waarom, na kennisname van zijn verweer waarmee de vermeende tekortkomingen werden weerlegd, deze toch dienden gehandhaafd te worden; dat hij enerzijds uit de verslagen van de zeven uitgevoerde begeleidingsopdrachten voor hem gunstige

opmerkingen aanhaalt en anderzijds voor hem ongunstige elementen in vraag stelt of ontkent; dat hij, tenslotte, de zinsnede in de bestreden beslissing "dat noch door het schriftelijk verweer noch door het mondeling verweer ter zitting de vastgestelde tekortkomingen worden weerlegd" als een nietszeggende motivering bestempelt;

4.1.2. Overwegende dat de eerste verwerende partij opwerpt dat de drie ongunstige evaluaties gebaseerd zijn op "dezelfde en telkens opnieuw objectief vastgestelde tekortkomingen van de Heer DE PAUW - tekortkomingen op administratief, didactisch en pedagogisch vlak - die zonder ze in casu op te sommen, wegens te omvangrijk, voldoende blijken uit de verslagen"; dat de eerste verwerende partij voorts aanvoert dat de raad van beroep na kennisneming, afweging en overweging van het dossier en bij ontstentenis van weerlegging van deze tekortkomingen door verzoeker hetzij in zijn verweerschrift, hetzij ter zitting, aangeeft dat ze in se reeds een voldoende motivering voor de evaluatie "onvoldoende" inhouden;

4.1.3. Overwegende dat verzoeker in zijn laatste memorie aanvoert van oordeel te zijn dat hij "met zijn 15 bladzijden tellende schriftelijk verweer de vastgestelde tekortkomingen, die werden aangegrepen voor de toekenning van de evaluatie 'onvoldoende', duidelijk heeft weerlegd"; dat zeker voor een personeelslid dat sedert jaren een in vast verband benoemde leerkracht is die aanvankelijk steeds gunstig werd beoordeeld, aan de motivering van de raad van beroep grote zorg moet worden besteed, zo stelt hij, zodat de in casu gegeven motivering verre van afdoende is en het de bestreden beslissing aldus aan de rechtens vereiste feitelijke grondslag ontbreekt;

4.1.4. Overwegende dat de raad van beroep voor het ongegrond verklaren van verzoekers beroep verwijst naar

de evaluaties "onvoldoende" enerzijds van 11 juni 1993, beoordeling waarmee verzoeker akkoord is gegaan, anderzijds van 26 juni 1994, beoordeling in verband waarmee de raad van beroep overweegt dat ze "gesteund is op een intensieve begeleidingsperiode en op talrijke vaststellingen die met de eindevaluatie één geheel uitmaken", terwijl "noch door het schriftelijk verweer noch door het mondeling verweer ter zitting de vastgestelde tekortkomingen worden weerlegd"; dat de raad van beroep er "bovendien" aan toevoegt "dat de vastgestelde tekortkomingen op het individueel administratief, didactisch en pedagogisch vlak in se reeds een voldoende motivering inhouden voor de evaluatie onvoldoende";

Overwegende dat verzoeker, om de onwettigheid van de motieven van de bestreden beslissing aan te tonen, niet kan volstaan met het louter ontkennen of in vraag stellen van de feitelijke elementen waarop de beoordeling door de raad van beroep berust; dat het immers zaak is van de verzoekende partij om aanwijzingen te verschaffen die het vermoeden wettigen of aantonen dat de door het bestuur in aanmerking genomen gegevens niet juist zijn;

Overwegende dat het middel bijgevolg niet gegrond is;

4.2.1. Overwegende dat verzoeker in zijn tweede middel opwerpt dat hij in strijd met artikel 8, § 5, van het besluit van de Vlaamse Executieve van 22 mei 1991 opnieuw werd geëvalueerd door twee leden van de diensten van de ARG0, in plaats van door één lid;

4.2.2. Overwegende dat de eerste verwerende partij hiertegen inbrengt dat de leiding van de evaluatieopdracht werd toegekend aan een pedagogisch adviseur, SACCASYN, die, gelet op de omvang van zijn opdracht, bijstand kreeg van een pedagogisch begeleider,

VERBRUGGHE; dat enkel SACCASYN de volle verantwoordelijkheid draagt voor het uitvoeren van de evaluatieopdracht en het opstellen van het evaluatieverslag; dat VERBRUGGHE dit verslag enkel als medewerker heeft ondertekend;

4.2.3. Overwegende dat artikel 8, § 5, van het besluit van de Vlaamse Executieve van 22 mei 1991 omtrent de evaluatie van vast benoemde personeelsleden, de maatregelen van orde en de tucht in het gemeenschaps-onderwijs, bepaalt dat een vastbenoemd personeelslid aan wie de evaluatie "onvoldoende" is toegekend, het daaropvolgend schooljaar opnieuw geëvalueerd moet worden "door de instellingshoofden alsmede door het terzake aangeduide lid van de diensten van de ARGO afzonderlijk";

Overwegende dat uit het administratief dossier van deze zaak blijkt dat adviseur-coördinator VAN DEN BRANDE op 16 juli 1993 besluit pedagogisch adviseur SACCASYN "in samenwerking met de heer VERBRUGGHE" voor de evaluatieopdracht voor te stellen; dat adjunct-administrateur-generaal WELLENS pedagogisch adviseur SACCASYN bij brief van 18 augustus 1993 formeel met de evaluatieopdracht heeft belast; dat het evaluatieverslag van 26 juni 1994 ondertekend is zowel door SACCASYN als door VERBRUGGHE;

Overwegende dat voornoemde bepaling er niet aan in de weg staat voor een evaluatieopdracht een lid van de diensten van de Argo aan te wijzen en dit lid een of meer andere personeelsleden ter beschikking te stellen om de uitvoering van de opdracht te begeleiden;

Overwegende dat ook verzoekers tweede middel niet gegrond is;

5. Over het beroep A. 64.633.

5.1. Overwegende dat de verwerende partij aanvoert dat de centrale raad van de Argo luidens artikel 88, 5°, van het decreet van 27 maart 1991 - en artikel 32 van het besluit van de Vlaamse Executieve van 22 mei 1991 - verplicht is tot de definitieve ambtsneerlegging te besluiten en terzake over geen enkele appreciatiebevoegdheid beschikt; dat zij stelt dat het werkelijk voorwerp van het beroep dus niet de beslissing van de centrale raad, maar voornoemde decretale bepaling is;

5.2. Overwegende dat verzoeker in zijn memorie van wederantwoord staande houdt dat, aangezien de centrale raad het personeelslid tijdens de opzeggingstermijn met een opdracht "kan" belasten, er een aspect keuze is zodat het niet om een loutere uitvoering maar hoe dan ook om een andere maatregel gaat; dat hij verduidelijkt dat hij de beslissing van de centrale raad heeft bestreden om zijn belang bij de eerste zaak niet te verliezen;

5.3. Overwegende dat, afgezien van de vraag of het beroep ontvankelijk is, moet worden vastgesteld dat verzoeker tegen de beslissing van de centrale raad dezelfde middelen aanvoert als tegen de beslissing van de raad van beroep zodat hij de gebeurlijke onwettigheid van die beslissing aangrijpt om ook de beslissing van de centrale raad tot uitvoering ervan op dezelfde gronden te laten vernietigen; dat nu is vastgesteld dat verzoekers beroep tegen de beslissing van de raad van beroep verworpen dient te worden, dit ook moet leiden tot verwerping van zijn beroep tegen de beslissing van de centrale raad,

B E S L U I T :

Artikel 1.

De zaken nrs. A. 63.022/XII-436 en
64.633/XII-367 worden gevoegd.

Artikel 2.

De beroepen worden verworpen.

Artikel 3.

De kosten van de beroepen, bepaald op
achtduizend frank, komen ten laste van verzoeker.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare
terechtzing, op negen december 1900 zevenennegentig,
door de XIIe kamer, die was samengesteld uit :

de HH.	J. BORRET,	kamervoorzitter,
	A. VANDENDRIESSCHE,	staatsraad,
	J. BAERT,	staatsraad,
Mevr.	A. TRUYENS,	griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A. TRUYENS.

J. BORRET.